

ment, at det ikke var praktisk og forsvarligt at følge Lønningsudvalgets Henstilling paa dette Punkt fuldt ud, men det har bestræbt sig for at naa der henimod, idet vi, naturligvis under Samarbejde med Justitsministeriet, har tilvejebragt en Ordning, hvorved 59 af de 94 Dommere er satte i 1ste Klasse og 35 i 2den. Af Politimesterembederne foreslaar Udvalget at sætte 41 i 1ste, men kun 14 i 2den Klasse. Det er navnlig for at søge at bevare Politimestrene i deres Embeder saa længe som muligt, at man har ment, at det ikke vel gik an at sætte alt for mange i 2den Lønningsklasse, idet der saa er Fare for, at de, der er i 2den Lønningsklasse, saa hurtigt som muligt vil forlade dette Embede og søge over i et bedre.

I § 20 i Lovforslaget om disse Lønninger var det af Regeringen foreslaaet, at Dommere i al Almindelighed ikke maatte have anden indtægtgivende Virksomhed end deres Dommerembede, dog kunde der i særlige Tilfælde ved kongelig Anordning gives dem Tilladelse til saadan anden indtægtgivende Virksomhed. Udvalget har anset det for praktisk at forandre dette saaledes, at den Tilladelse, som Dommerne i visse Tilfælde muligvis kan faa til anden indtægtgivende Virksomhed, ikke skal gives af Justitsministeren, men derimod af et Raad, bestaaende af de 5 Retsformænd, altsaa Formanden for Højesteret, Formændene for Landsretterne, Formanden for Byretten og Formanden for Sø- og Handelsretten. Naturligvis er det ikke Meningen med denne Ændring, at Dommerne over en lav Sko skal kunne faa Tilladelse til anden indtægtgivende Virksomhed. Det er Meningen, at Tilladelsen kun skal gives i særlige Tilfælde, hvor Omstændighederne taler derfor, og det er paalagt dette Udvalg at give Indberetning til Justitsministeriet om, i hvilke Tilfælde de har givet Tilladelsen, for at Justitsministeren kan have Indseende med, om der gives for mange Tilladelser til saadanne Bierhverv. I øvrigt indstiller Flertallet dette Lovforslag til Vedtagelse med de Ændringer, jeg her har nævnt.

Jeg kommer saa til Lovforslag Nr. 49 om offentlige Auktioner, der ikke er Tvangsauktioner. Dette Lovforslag indeholder et Stykke 2, der har været meget omstridt indenfor Udvalget, hvorfor Udvalget er enedes om at foreslaa, at dette Stykke udgaar af Loven. Det sigtede til at stille Foreningsauktioner lige med andre offentlige Auktioner, og det er i Virkeligheden

kun et Spørgsmaal om, hvorvidt disse Foreningsauktioner kan afholdes uden Gebyr. Tillige udtaler Udvalget en Forventning om, at Ministeriet vil fremsætte Forslag til Revision af Auktionsvæsenet.

Endelig har jeg tilbage at omtale Lovforslag om Indbetaling i Statskassen af en Del af Politikassernes Midler. Her indstiller det sædvanlige Flertal, om jeg saa maa sige, med Undtagelse af det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) Lovforslaget til uforandret Vedtagelse. Lovforslaget er i Overensstemmelse med et Lovforslag, som tidligere har foreligget her i Folketinget uden dog, saa vidt jeg erindrer, at være blevet vedtaget.

Jeg tror, jeg hermed har gennemgaaet alle de Ændringsforslag, der til de foreliggende Lovforslag er stillede af Flertallet og subsidiært tiltraadte af Mindretallet, og jeg skal slutte med at anbefale det høje Ting at vedtage dem. Jeg tror, at Lovforslagene derved vil faa en Skikkelse, som kan være tilfredsstillende, og at det, som jeg begyndte med at sige, vil betyde et mægtigt Fremskridt fra den nuværende Tilstand.

Emil Petersen: Ved Fremsættelsen af Lovforslaget om Rettens Pleje udtalte den højtaerede Justitsminister, at Meningen med dets Fremsættelse var at spørge Rigsdagen, om den ønskede Forbedringer indførte i Retsplejeloven, forinden den traadte i Kraft. Selvfølgelig ønsker alle de forskellige Partier den bedst mulige Retsplejeordning, og det Lovforslag om Rettens Pleje, som vi her har til anden Behandling, indeholder intet ud over, hvad Mindretallet tidligere har givet sin Tilslutning. Man skulde derfor synes, at Svaret paa det Spørgsmaal, der blev rettet til Folketinget, ikke var vanskeligt at give. Ikke desmindre er det i den Betænkning, der er afgivet, besvaret forskelligt af Flertallet og Mindretallet. Som den ærede Ordfører nævnede, foreslaar Udvalgets Flertal, at Lovforslaget gennemføres med visse Ændringer, medens Mindretallet foreslaar, at Lovforslaget om Rettens Pleje ændres til et Forslag om, at Loven af 26. Marts 1909 træder i Kraft senest den 1. Juli 1917.

Den ærede Ordfører udtalte, at det var ikke frit for, at Mindretallet gav lidt ondt af sig i Betænkningen, idet vi nemlig havde begaaet det for Dele af Flertallet ubehagelige at minde om Stillingen i Fjor. Vi beklager virkelig, at de socialdemokratiske Medlemmer af Udvalget har taget en